

HÍRLEVÉL 2023.02.05.

ELVESZETT! – Lukács 15,1-7

¹A vámszedők és a bűnösök mindnyájan Jézushoz igyekeztek, hogy hallgassák őt. ²A farizeusok és az írástudók pedig így zúgolódtak: Ez bűnösöket fogad magához, és együtt eszik velük. ³Ő ezt a példázatot mondta nekik: ⁴Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? ⁵És ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben, ⁶hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat. ⁷Mondom nektek, hogy ugyanígy egyetlen megtérő bűnös miatt nagyobb öröm lesz a mennyben, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akiknek nincs szüksége megtérésre.

A sziklás tengerparton, ahol a hajók gyakran zátonyra futottak, csak egy kis omladozó életmentő állomás állt. Egy kunyhóból és egy csónakból állt az egész, de az a pár ember, aki ott dolgozott, nagyon elkötelezett volt. Szemüket állandóan a tengeren tartották, magukkal és biztonságukkal nem törődve, félelem nélkül tengerre szálltak a vihar kellős közepén, ha egy hajótörésnek csak a legkisebb hírét vették. Sok életet megmentettek így, és az állomás híres lett.

Ahogy az állomás híre nőtt, úgy nőtt a környék lakosainak is a vágya, hogy valahogy kapcsolatba kerüljenek annak nagyszerű munkájával. Nagylelkű adományaik és önkéntes munkájuk új tagok jelentkezését eredményezte, új csónakokat vettek, és új személyzetet képeztek ki. A kunyhó helyére is egy kényelmes épület került, ami a tengerből kimentett hajótöröttek minden szükségletét kielégítette, és természetesen – mivel hajótörés nem történik mindennap – közkedvelt hellyé vált, egyfajta helyi klubká. Ahogy telt az idő, a tagok annyira belemerültek a társasági életbe, hogy szinte semmi kedvük sem maradt az életmentéshez, bár a jelvényükön továbbra is ott díszelgett az életmentő mottó. Valójában, ha néhány embert mégis kimentettek a tengerből, az csak nyűg volt számukra, mert a hajótöröttek piszkosak és betegek voltak, összepiszkolták a szőnyeget és a bútorokat. Nemsokára a társasági élet eseményei annyira megszorodtak, az életmentőtevékenység meg olyan kevés lett, hogy az egyik gyűlésen összetűzésre került sor. Néhány tag azt hangsúlyozta, hogy illene visszatérni eredeti céljukhoz és tevékenységükhöz. Szavazásra került a sor, s a bajkeverőket, akikről kiderült, hogy igencsak kisebbségben vannak, távozásra kérték fel. El is mentek. Kissé lejjebb a parton olyan önzetlenséggel és bátorsággal folytatták tevékenységüket, hogy nemsokára hősiességük híre kelt. Erre aztán a taglétszámuk megnövekedett, a kunyhójukat felújították, és lelkesedésük kialakult. Ha valaki ma arra a környékre vetődik, jó néhány exkluzív klubot talál a part mentén. Mindegyik jogosan büszke az eredetére és hagyományaira. A hajók még most is zátonyra futnak arrafelé, de azzal már nem nagyon törődnek.

Ez a kis történet komoly önvizsgálatra kell indítson minden keresztyént és gyülekezetet. Vajon az életmentést tekintjük-e a legfontosabb feladatunknak? Teljesítjük-e Jézusnak ezt az egyháznak elmondott parancsát, mint működésünk „munkaköri leírását” (ld. Máté 28,19-20; Márk 16,15 és ApCsel 1,8)? Miért mond el Jézus három példázatot egymás után az elveszett állapotról? Ezt a három példázatot, az elveszett juhról, az elveszett pénzdarabról és az elveszett fiakról csak úgy értjük meg, ha figyelembe vesszük kiknek és mikor mondja. „A vámszedők és a bűnösök mindnyájan Jézushoz igyekeztek, hogy hallgassák őt. A farizeusok és az írástudók pedig így zúgolódtak: Ez bűnösöket fogad magához, és együtt eszik velük.” (1-2. v). Ez a két mondat a példázatok kulcsa. Két tábor viszonya Jézushoz. Az egyik, a farizeusok és vámszedők, mint bűnösök igyekeznek Jézushoz. Egy másik tábor, az akkori egyház képviselői, a farizeusok és írástudók felháborodva zúgolódnak ezen az igyekezeten. Miért igyekeztek a bűnösök Jézushoz menni? Mert ők megértették, hogy az evangélium Isten hatalma minden hívő üdvösségére (Róma 1,16). És ezt a felkínált üdvösséget akarták megragadni Jézusban. Jézusban megjelent, valósággá vált ez az üdvösség. Ingyen, feltétel nélküli szeretetéből az Atyának. Volt, akit vonzott ez a felkínált kegyelem, de volt, akit taszított. Aki a maga jóságában és igaz mivoltában bízott az elenállt neki. A bűnösök igyekeztek hallgatni Jézust, az írástudók meg elhallgattatni. Ezért mond el Jézus három példázatot az elveszettekről, hogy ebben magára ismerjen mind az elveszett, mind pedig az elveszett iránt érzékenlen.

ÉRZÉKENYÍTŐ KÉRDÉS. Jézus kérdéssel akar rávezetni az érzékenységre az elveszettek iránt. Száz juhból, ha elvesz egy, vajon nem-e kezdi-e keresni a gazdája? A száz itt nem matematikai szám, hanem a teljesség kifejezője. Ha csak egy is hiányzik akkor már oda a teljesség! Ez a teljesség bomlott meg a bűnesetben és az

azóta tartó elveszettségünkben, amiben mindannyian benne vagyunk. Kecskeméthy István bibliafordító úgy fordítja, hogy az egy „belőlük” veszett el. Milyen beszédes ez a „belőlük”! Vajon könnyen belenyugodnánk-e, ha a tíz ujjunkból egy leszakadna? Ugyanígy Krisztus teste, az egyház, benne a gyülekezet csonka, amíg egynek is híja van belőlünk. Az elveszettség önmagában nem ideiglenes, hanem tartós állapot. Az Újszövetség ugyanezt a kifejezést használja a kárhozatra is (ld. János 3,16). Nem véletlen, hogy Jézus a tulajdona, a hozzánk tartozó, a belőlünk hiányzó elveszett állapotára kérdez rá! Hogy tudunk nyugodtak lenni, miközben körülöttünk elveszett, a kárhozat széles útján járó emberek vannak? Vajon, ha látnánk egy fuldokolót nyugodtan továbbmennénk? Mi közünk hozzá? – módon vállat vonnánk. Egy lelkipásztor mesélte, hogy a nyolcvanas években egy kelet-német uszodában látta öles betűkkel kiírva: „Wer nicht rettet, tötet!” (Aki nem ment, az öl!). Ugye nem akarunk gyilkosok lenni? Ha minket kimentett egykor a mi Urunk a kárhozat hullámából, akkor bizonyára nem akarunk másokat otthagyni, elveszni? Ha Isten szeretetének a karja Jézusban utánunk nyúlt miért ne akarnánk, hogy ez a kéz másokat is kihúzzon? Ha mégis hidegen hagy a mások megmenekülésének kérdése, akkor annak két oka lehet itt a gyülekezetben: az egyik, hogy mi is elveszettek vagyunk még, a másik, hogy nem az ingyen kegyelem szerinti megmenekülésben hiszünk, hanem a magunk igazságában, ahogy itt a farizeusok és írástudók. Ha nem vagy érdekeltek a mentésben, akkor az egyik csoportban ott vagy!

FURCSA MATEMATIKA. Jézus arról beszél, hogy a pásztor otthagyja a kilencvenkilencet az egyért a pusztában. Ez teljesen ellentmond a mi logikánknak! Vajon nem teszi-e ki a pusztulásnak a kilencvenkilencet azért az egyért? Milyen értékrend ez? Mit akar Jézus ezzel mondani? Azt, hogy az ő mentő szeretete ennyire érthetetlen és felfoghatatlan! A kegyelem természete is ilyen furcsa és bukfence a mi logikánknak. Hány és hány érdemtelen bűnöshöz fordult ilyen mentő szeretettel Jézus az evangélium leírásában. Amikor az igazságérzetünk felől látjuk a kegyelem megnyilvánulását furcsának és aránytalannak érezzük. Miért ekkor hűhó azért az egyért, miközben ott a többi kilencvenkilenc? A farizeusok zúgolódása a bűnösök befogadása miatt jaj de sokszor megisméltődött az egyház történetében! Mind ahányszor ez történik meg, amikor az érdemtelen elfogadását nem tudja megemészteni az önigazult igazságérzetünk. Vajon nem azért nem ilyekeznek ma a bűnösök az egyházba, mert Jézus mentő szeretete nincs bennünk és közöttünk?

MEDDIG MEGY A KERESŐ? „...amíg meg nem találja.” – mondja Jézus. A megkeresés nagyon kockázatos és viszontagságos. Ahol az elveszett van az vajon nem-e rejt veszélyt a megkereső számára? Jézus egészen a keresztségig ment és hagyta magát elveszíteni, hogy mi megtaláltassunk. „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” –kiáltja Jézus a kereszten (Máté 27,46). Vajon nem épp az értünk való megkeresésében vállalta ezt az elhagyatottságot. Ahhoz, hogy minket megtaláljon nekünk is odáig kell eljutnunk és másokat is oda kell vinnünk. Csak ott van a megkeresés és megtalálás egytelen lehetősége! Amikor Jézus szóba állt egy-egy elveszettel, olyan gonddal és befogadó szeretettel viszonyult mintha egyedüli létező lenne a világon. Határokat lépett át ilyenkor a keresésben és nekünk is ezt kell tennünk. Ne mentegetőzzünk azzal, hogy valaki csúnyán beszél, piszkos a fantáziája, tetoválások borítják a testét és undorító dolgokra képes, amikor az elveszettségében a megmentése a tét. Ne legyen finnyás az Isten népe, mert Jézus sem volt az!

A MEGTALÁLÓ VÁLLA. „És ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben...” Amikor valaki elfáradt az elveszettségben a bűn útját járva, akkor megtalálva hordozni is kell. A vállunkra kell venni. Mi van a vállunkon? A gyülekezet vállán? Mire vállalkozunk? Nehogy valami más legyen, mint az elveszettek gondja, amivel Jézus megbízta az övéit. Ha nem az elveszettek iránti bajlódás az igyekezetünk, akkor féltő, hogy egymással kezdünk bajlódni. Egymás hitbeli látását, a különbözően megélt hit gyakorlatát kezdjük kritizálni és kikezdeni egymásban. De ha tesszük Urunk parancsát az elveszettek keresésében akkor nem jut időnk arra, ami szétszed és megoszt minket a gyülekezeten belül. Valakinek eszébe jutott, hogy a mérsékelt égövből, a Karib térségi Barbados szigetére méhcsaládokat telepítsen a méztermelés céljából. Jó ötletnek tűnt, mert ott nincs tél. A méhek szorgalmasan gyűjtöttek télire. Egy idő után kiderült számukra, hogy nem jön a tél, amire ők be voltak állítva. És megzavarodtak. Abbahagyták a szorgos munkát és elkezdtek a bennszülötteket szurkálni. Ha nem végezzük az életmentés szolgálatát mi is ezt tesszük unalmunkban.

A MEGTALÁLÁS ÖRÖME. Milyen beszédes ez az öröm! Hogy tud örülni így Isten és vele az egész menny egy nyomorult bűnösnek? Amikor az embert teremtette Isten azt olvassuk annak a teremtési napnak a végén, hogy igen jó. De ezt az embert, akiben kedvét lelta Isten elveszítette. Jézusban az értünk jövő megkeresésben újra visszakap minket és még jobban örül, mint amikor a teremtettségünkben örült először. Az egyház öröme, a hívő boldogsága, sőt egész kiteljesedése ez az öröm. „Ezzel dicsekszem majd Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, és nem fáradtam hiába. Sőt ha italáldozatul kiöntetem is a hitetekért bemutatott áldozatban és szolgálatban, örülök, és együtt örülök mindnyájatokkal, de ugyanígy örüljétek ti is, és örüljétek velem együtt!” – lelkendezik Pál a filippibeliekkel (Filippi 2,17). Vegyük fel az elveszettek gondját, ez legyen a szent vállalkozásunk és csodálatos öröme vállalkozunk! Ez a menny öröme is, amit itt a földön nem vehet el senki tőlünk!

Szász Zoltán lelkipásztor

HIRDETÉSEK

SZÉCHENYI UTCAI TEMPLOM ÉS GYÜLEKEZETI HÁZ (SZÉCHENYI UTCA 16.)

Február 06. hétfő 7:30 Talentum Ref. Ált. Iskola hétkezdő áhítat

Február 06. hétfő 16:30 Kék kereszt csoport

Február 06. hétfő 19:00 Férfi imakör

Február 08. szerda 9:00 Baba-mama kör

Február 09. csütörtök 17:30 énektanulás / 18.00 Bibliaóra

Február 10. péntek 16:00 Konfirmáció felkészítő

Február 10. péntek 17:00 Ifi

Február 10. péntek 18:00 Női kör

Február 12. vasárnap 08:30 Talentum Ref. Ált. Isk. családi istentisztelet és 10:00 (online is!) istentiszt.

Február 12. vasárnap 8:00–8:30 és 9:30–10:00 imaközösség / 10:00 gyermekfoglalkozás

Február 18. 9:00 Házaspári csendesnap – „KÖNNYEBŐL GYÖNGYÖKET”

Vendég előadónk: Győri Tamás József evangélikus lp. és Győri Virág újságíró

A részvétel feltétele az előzetes regisztráció a lelkészi hivatalban!

Csupán néhány helyre van már feliratkozási lehetőség.

MAROSHEGYI IMAHÁZ (BATTHYÁNY UTCA 9.)

Február 08. szerda 17:00 Bibliaóra

Február 12. vasárnap 9:00 istentisztelet

KÖZÉRDEKŰ HÍREK, ESEMÉNYEK

FELIRATKOZÁS HIRLEVÉLRE: belvaros.szfvarref@gmail.com

VIDEÓMEGOSZTÓ CSATORNA: Székesfehérvár Belvárosi Református Gyülekezet

CÉLADAKOZÁS 2023. Templom fejlesztés és felújítás: padpárna és szőnyegcsere, orgonajavítás

2023. ÉVRE SZÓLÓ bibliaolvasó kalauz, falinaptár, kalendárium és sok-sok más könyv kapható

ADMINISZTRÁTOR KERESÜNK 2023. júniusi kezdéssel. Követelmények: jó kommunikációs készség, számítógépes ismeret, könyvelői és pénztárosi tapasztalat. Érdeklődni lehet a lelkészi hivatalban.

PERSELYES ADAKOZÁS február 5-én Kocsi Református Egyházközség megsegítésére

JUBILÁLÓ HÁZASOK KÖSZÖNTÉSE a 2023.02.19. 10:00 istentiszteleten. Jelentkezzenek a kerek házassági évfordulót ünneplő házaspárok!

TEMETÉS VOLT

Varga Ernő 69 éves

Kovács-Soproni Istvánné szül. Czeglédi Erzsébet 79 éves

TEMETÉS LESZ

Jancsó Sándorné szül. Trischberger Ida Ildikó 58 éves, 2023.02.10. (P) 14:30, Fecskeparti temető

Guzner Gyuláné szül. Horváth Zsuzsanna 83 éves, 2023.02.14. (K) 14:30, Béla úti köztemető

